

รายงานการประชุม

การประชุมสมาคมอาชญาวิทยาออสเตรเลียและนิวซีแลนด์ ครั้งที่ 30

(The 30th Annual Australian and New Zealand Society of Criminology Conference)

ระหว่างวันที่ 5 - 8 ธันวาคม 2560

กรุงแคนเบอร์รา เครือรัฐออสเตรเลีย

กรมคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม

สารบัญ

หัวข้อ	หน้า
1. ภาพรวมของการประชุม.....	3
2. พิธีเปิด.....	4
3. ปาฐกถาพิเศษ.....	5
4. การนำเสนอกลุ่มย่อย.....	6
5. ประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมการประชุม.....	16
ภาคผนวก.....	A

1. ภาพรวมของการประชุม

การประชุมด้านกระบวนการยุติธรรมทางอาญาในเครือรัฐออสเตรเลียและนิวซีแลนด์ ครั้งที่ 30 จัดขึ้นโดยสมาคมอาชญาวิทยาออสเตรเลียและนิวซีแลนด์ (Australian and New Zealand Society of Criminology - ANZSOC) ร่วมกับสถาบันอาชญาวิทยาแห่งเครือรัฐออสเตรเลีย (Australian Institute of Criminology – AIC), Australian National University และ University of Canberra โดย ANZSOC เป็นองค์กรที่จัดตั้งขึ้นเพื่อส่งเสริมการศึกษา ความเข้าใจ ความร่วมมือและการฝึกอบรมทางด้านอาชญาวิทยาระหว่างนักวิชาการ นักวิจัย ผู้ปฏิบัติงาน ผู้ศึกษาด้านอาชญาวิทยา ตลอดจนรัฐบาล หน่วยงานภาครัฐ เอกชนและบุคคลทั่วไปที่สนใจ และสนับสนุนให้เกิดการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ การประสานความร่วมมือผ่านการตีพิมพ์บทความทางวิชาการ โดยแนวคิดหลักของการประชุมในครั้งนี้ คือ “มองอดีตเพื่อสรรสร้างอนาคต” (Acknowledging the past, imagining the future) เพื่อฉลองครบรอบ 50 ปี ในการก่อตั้งสมาคม มุ่งเน้นการทบทวนพัฒนาการขององค์ความรู้ด้านอาชญาวิทยานับแต่อดีตจนถึงปัจจุบันและแนวโน้มการพัฒนาในอนาคต โดยการร่วมนำเสนอผลงานวิชาการและการอภิปรายจากประเทศต่างๆ อาทิ เครือรัฐออสเตรเลีย ประเทศนิวซีแลนด์ สหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร ราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์ สาธารณรัฐเกาหลี เขตปกครองพิเศษฮ่องกง และประเทศไทย โดยกรมคุมประพฤติมีผู้แทนเข้าร่วมการประชุม จำนวน 3 ราย ได้แก่

1. นางจิราวรรณ ไชยวุฒิ ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาการคุมประพฤติจังหวัดชัยภูมิ
2. นายณัฐภูมิ อยู่ซ่ง พนักงานคุมประพฤติชำนาญการ สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดเชียงราย
3. นายชนาพัทธ์ มณีตุลย์ พนักงานคุมประพฤติปฏิบัติการ สำนักพัฒนาการคุมประพฤติ

การประชุมแบ่งออกเป็นการประชุมภาคพิเศษ การนำเสนอกลุ่มย่อย การอภิปรายกลุ่มและการหารือโต๊ะกลม รวมประมาณ 200 หัวข้อ โดยการแสดงปาฐกถาพิเศษ การอภิปรายกลุ่ม และการหารือโต๊ะกลมจะมีเฉพาะในวันที่ 1 รวม 12 หัวข้อ หัวข้อละ 1 ชั่วโมง และการนำเสนอกลุ่มย่อยมีเวลาหัวข้อละประมาณ 20 นาที

2. พิธีเปิด

นาย Michael Keenan รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมของเครือรัฐออสเตรเลีย ได้ให้เกียรติกล่าวเปิดการประชุม โดยกล่าวถึงความสำคัญขององค์กร ANZSOC ซึ่งถือเป็นความร่วมมือทางวิชาการที่สำคัญในภูมิภาค และมีบทบาทอย่างยิ่งในการสนับสนุนทางด้านวิชาการแก่การกำหนดนโยบายของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมในประเทศออสเตรเลียและนิวซีแลนด์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมได้แสดงความเห็นว่า นโยบายหรือกฎหมายใดๆ ของรัฐที่มีการสนับสนุนทางวิชาการจะได้รับความน่าเชื่อถือและสร้างความเชื่อมั่นแก่สาธารณะ โดยเฉพาะนโยบายที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงปลอดภัยและความยุติธรรม หากมีหลักฐานเชิงประจักษ์ (evidence-based) สนับสนุนการออกนโยบาย ก็ย่อมทำให้นโยบายและกฎหมายเหล่านั้นเกิดประสิทธิภาพ ทั้งในการบังคับใช้โดยเจ้าหน้าที่ของรัฐและความศักดิ์สิทธิ์ในมุมมองจากประชาชน

Figure 1 รัฐมนตรีกระทรวงยุติธรรม Michael Keenan

องค์ความรู้ที่จะได้แบ่งปันตลอด 3 วันของการประชุมอาจสร้างแนวคิดใหม่ๆ ที่เป็นประโยชน์แก่หน่วยงานภาครัฐและหน่วยงานทางวิชาการ และอาจเป็นจุดเริ่มต้นของนักวิชาการรุ่นใหม่ที่จะ

ช่วยทำให้เกิดการพัฒนามุมมองและแนวคิดอันจะเป็นประโยชน์ทางนโยบายระดับประเทศ นอกจากนี้ รัฐมนตรี Keenan ยังได้ใช้โอกาสนี้ในการประชาสัมพันธ์การถ่ายโอนกิจการของ Australian Institute of Criminology (AIC) ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐบาลออสเตรเลียที่ทำงานวิจัยด้านอาชญาวิทยา จากเดิมที่อยู่ภายใต้ Department of Attorney-General มายัง Department of Home Affairs ซึ่งจะมีการก่อตั้งขึ้นในวันที่ 20 ธันวาคม 2560 การถ่ายโอนกิจการในครั้งนี้จะสร้างความคล่องตัวและทำให้บทบาทของ AIC ในการดำเนินงานวิจัยเชิงนโยบายมีความสำคัญมากขึ้น และจะทำให้งานวิจัยที่ร่วมมือกับ ANZSOC สามารถนำมาปรับใช้ได้แพร่หลายมากขึ้น ทั้งในระดับรัฐและระดับประเทศ นอกจากนี้ ยังประชาสัมพันธ์เว็บไซต์ใหม่ของ AIC ที่มีความทันสมัยและง่ายต่อการค้นหาผลงานวิจัย

3. ปาฐกถาพิเศษ

หัวข้อ “การยอมรับความรุนแรงที่กระทำโดยรัฐ” โดย Elizabeth Stanley นักวิชาการด้านอาชญวิทยาจาก Victoria University of Wellington ประเทศนิวซีแลนด์

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา มีการฟ้องร้องรัฐบาลของประเทศนิวซีแลนด์มากกว่า 1,000 คดีโดยบุคคลที่เคยอยู่ในความดูแลสถานสงเคราะห์เด็กและเยาวชนของรัฐบาลนิวซีแลนด์ ผู้ฟ้องร้องทั้งหมดต้องการเรียกร้องให้มีการเยียวยาความเสียหายทางจิตใจเกิดขึ้นจากการปฏิบัติอันโหดร้ายทารุณที่บุคคลเหล่านั้นได้รับระหว่างที่อยู่ภายใต้การดูแลของสถานสงเคราะห์ อาทิ การถูกกักขังโดดเดี่ยว การถูกล่วงละเมิดทางเพศ ไม่ได้รับอาหารที่เพียงพอ ถูกลงโทษด้วยวิธีการที่รุนแรงเกินจำเป็น ฯลฯ บุคคลเหล่านี้ส่วนใหญ่เป็นชาวนิวซีแลนด์เชื้อสายเมารี ซึ่งเป็นชนเผ่าพื้นเมืองที่มักได้รับการปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมอยู่แล้วทั้งจากรัฐบาลและจากชาวนิวซีแลนด์ผิวขาวอันเป็นผลมาจากแนวคิดเหยียดเชื้อชาติ นอกจากนี้เด็กและเยาวชนชาวพื้นเมืองดังกล่าวยังถูกบังคับให้ละทิ้งอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของตนเองด้วยเหตุผลที่ว่าวัฒนธรรมดังกล่าวไม่เป็นอารยะตามขนบธรรมเนียมที่เป็นที่ยอมรับของชาวตะวันตก รัฐบาลในยุคนั้นจึงได้เพิกเฉยต่อข้อร้องเรียนและไม่ได้ดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น จากการที่ผู้บรรยายได้ติดตามเรื่องนี้และได้สัมภาษณ์ผู้ที่เคยมีประสบการณ์เลวร้ายในสถานสงเคราะห์ 105 คน พบว่า เยาวชนส่วนใหญ่ที่เคยอยู่ในสถานสงเคราะห์ที่มีการปฏิบัติอย่างไร้มนุษยธรรม เมื่อเติบโตขึ้นและออกมาใช้ชีวิตในสังคมจะมีแนวโน้มเข้ามาเกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญาในฐานะผู้กระทำผิด

ปัญหาที่เกิดขึ้นถูกละเลยมาเป็นเวลานาน จนกระทั่งกระแสเรียกร้องสิทธิของชนพื้นเมืองเริ่มเป็นที่ยอมรับและมีการรื้อฟื้นประเด็นดังกล่าวเพื่อสืบสวนและสอบสวนเหตุที่เกิดขึ้น นอกจากการไต่สวนเพื่อลงโทษผู้กระทำผิดที่ล่วงละเมิดและกระทำรุนแรงต่อเด็กและเยาวชนดังกล่าวแล้ว อีกหนึ่งประเด็นที่รัฐบาลจะต้องเร่งเยียวยา คือ การฟื้นฟูสภาพจิตใจให้แก่เด็กและเยาวชนที่เติบโตขึ้นมา ซึ่งราวร้อยละ 80 เข้ามาอยู่ในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา เพราะบุคคลเหล่านี้กลายเป็นบุคคลที่มีปัญหาทางจิต ปัญหาการเข้าสังคม เป็นคนไร้บ้าน (homeless) ไม่สามารถมีครอบครัวหรือทำงานตามปกติได้ รูปแบบปัญหานี้เป็นรูปแบบเดียวกันกับที่ประเทศออสเตรเลียได้เผชิญ และแสดงให้เห็นว่าทั้งสองประเทศสามารถเรียนรู้จากประสบการณ์ที่ผิดพลาดของกันและกันได้

การเยียวยาของของรัฐบาลไม่จำเป็นต้องเป็นตัวเงินเสมอไป แต่สามารถทำได้ด้วยการออกมายอมรับและแสดงการขอโทษอย่างเป็นทางการ (Official Public Apology) ต่อสิ่งที่รัฐบาลได้เคยทำไปในอดีต การรณรงค์เพื่อเปลี่ยนแปลงทัศนคติที่เจ้าหน้าที่ของรัฐมีต่อประชากรพื้นเมือง และสนับสนุนการมีส่วนร่วมของชาวเมารีในการปฏิบัติงานของรัฐ ในฐานะนักอาชญวิทยาเราคงจะมีส่วนในการวิจัยและค้นคว้าเพื่อแสดงผลการวิจัยที่เป็นประจักษ์เกี่ยวกับผลกระทบของการดำเนินนโยบาย ที่ควรจะเป็นการสงเคราะห์แต่กลับผิดพลาดเป็นการทำร้ายเด็กและเยาวชนและสร้างผู้กระทำผิด เพื่อให้รัฐบาลตระหนักและเร่งดำเนินการเพื่อแก้ไขและเยียวยาสิ่งที่ได้ทำผิดพลาดไป

4. การนำเสนอกลุ่มย่อย

4.1 การขังสมตุลความปลอดภัยของชุมชนและความหวาดกลัวของผู้ถูกสอดส่องความประพฤติ

ปัจจุบันในประเทศแถบตะวันตกมีกฎหมายที่เข้มงวดเพื่อควบคุมผู้กระทำผิดและผู้ฟื้นฟูโทษในความผิดเกี่ยวกับเพศ ซึ่งมาตรการในการควบคุมและสอดส่องมักปรากฏในรูปแบบการควบคุมการเดินทาง ถิ่นที่พักอาศัย การให้รายงานตัวแบบเข้มข้น รวมถึงการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์เพื่อติดตามความเคลื่อนไหว เพื่อสร้างความปลอดภัยให้ชุมชนและป้องปรามการกระทำผิดซ้ำ ควบคู่ไปกับการส่งเสริมนิสัยที่พึงประสงค์และตอบสนองต่อปัจจัยที่เอื้อต่อการกระทำผิดซ้ำ เช่น การว่างงาน ภาวะทางจิต การใช้สารเสพติด อย่างไรก็ตาม มาตรการดังกล่าวอาจคำนึงถึงการป้องกันสังคมมากเกินไป และละเลยผลกระทบต่อความรู้สึกของผู้ที่ถูกควบคุม งานวิจัยนี้เป็นผลการสัมภาษณ์ผู้ถูกคุมความประพฤติและผู้ฟื้นฟูโทษความผิดเกี่ยวกับเพศจำนวน 80 ราย ในระยะเวลา 4 ปี ถึงผลกระทบที่เกิดจากมาตรการเชิงควบคุมดังกล่าวต่อสภาพจิตใจ และอาจส่งผลต่อการแก้ไขฟื้นฟูผู้ถูกคุมความประพฤติดังกล่าว

งานวิจัยพบว่า ความหวาดกลัวเป็นหนึ่งในความรู้สึกที่ผู้ถูกคุมความประพฤติหรือผู้ฟื้นฟูโทษทุกรายมี โดยสามารถจัดประเภทของความหวาดกลัวออกเป็น ดังนี้

1. ความกลัวที่จะเข้าร่วม (afraid to engage) ทำให้ไม่กล้าไปทำงาน เรียนหนังสือ ทำงานอดิเรก
2. ความกลัวที่จะติดต่อ (afraid to connect) ทำให้ไม่กล้าออกไปพบปะเพื่อน ออกเดท มีความรัก เข้าร่วมพิธีทางศาสนา
3. ความกลัวที่จะถูกพบ (afraid to be seen) ทำให้ไม่กล้าออกจากบ้าน กลัวจะถูกเข้าใจผิดและทำให้ถูกจับหรือส่งตัวกลับเรือนจำ หรือกระทั่งกลัวว่าจะบดติดตาม เช่น EM จะผิดพลาดและไม่สามารถติดต่อได้ทำให้ถูกเข้าใจผิดว่าละเมิดเงื่อนไข
4. ความกลัวที่จะถูกขูดคุ้ยหรือติดตามไล่ล่าโดยบุคคลในสังคม (afraid of vigilantism) ซึ่งเกิดจากการที่ฐานข้อมูลผู้กระทำผิดเกี่ยวกับเพศในประเทศตะวันตกเป็นฐานข้อมูลสาธารณะ

ความกลัวเหล่านี้จะกลายเป็นความกลัวที่เกินกว่าเหตุ (hypervigilance) โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ถูกคุมความประพฤติหรือผู้กระทำผิดจะรู้สึกสบายใจหรือปลอดภัยที่ได้ระมัดระวัง เช่น ผู้ถูกคุมความประพฤติบางคนจะเลือกไปสถานที่ที่มีกล้องวงจรปิดเท่านั้น เลือกที่จะไม่อยู่กับเพศตรงข้ามสองต่อสอง และความกลัวดังกล่าวส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตปกติ

ผลกระทบดังกล่าวสามารถมองได้ว่าเป็นบาดแผลทางจิตในรูปแบบหนึ่ง (trauma) ซึ่งบาดแผลทางจิตใจและความรู้สึกต่างๆ ที่เกิดจากความกลัวอาจส่งผลกระทบต่อภูมิทัศน์ทางจิตของการกระทำผิดซ้ำ (desistance to re-offending) อาทิ ความสัมพันธ์กับสังคมและคนรอบข้าง การวางเป้าหมายในชีวิต ซึ่งถือเป็นการมองมุมกลับถึงผลกระทบทางอ้อมของการทำความผิดที่ไม่ได้มองเฉพาะผลกระทบกับเหยื่อ แต่เป็นการมองถึงผลกระทบที่มีต่อผู้กระทำผิดและผู้ถูกคุมความประพฤติ และหากต้องการดำเนินนโยบายเพื่อแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดให้มีประสิทธิภาพ จึงควรใช้หลักการดูแลจากบาดแผลทางจิตใจ (trauma-informed care) แก่ผู้ถูกคุมความประพฤติด้วย

หลักการดูแลบาดแผลทางจิตใจในกรณีผู้ถูกคุมความประพฤติอยู่บนฐานเดียวกันกับการดูแลบาดแผลทางจิตใจของเหยื่อ โดยต้องคำนึงถึงการสร้างความรู้สึกปลอดภัย การสร้างความหวัง การทำให้บุคคลผู้นั้นพึ่งพาตนเองได้ การสร้างความเคารพในตนเองและผู้อื่น และการแสดงความเห็นอกเห็นใจและเข้าใจ

Figure 2 หลักการดูแลจากบาดแผลทางจิตใจ

การคำนึงถึงความกลัวของผู้ถูกคุมความประพฤติหรือผู้กระทำผิดน่าจะสอดคล้องกับหลักการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดที่หลีกเลี่ยงการตีตรา (labeling) หรือการสร้างตราบาป (stigmatization) ที่จะทำให้นักวิชาการในกระบวนการยุติธรรมสามารถพัฒนาพฤติกรรมนิสัยของผู้กระทำผิดดังกล่าวได้อย่างยั่งยืน

4.2 กลยุทธ์ในการยับยั้งการกระทำผิดซ้ำของผู้กระทำผิดคดีเกี่ยวกับเพศ

ในทางอาชญาวิทยา กลไกทางจิตใจที่ยับยั้งการกระทำผิดซ้ำ (desistance) คือ กลไกภายในของผู้กระทำผิดที่ช่วยยับยั้งและหยุดการกระทำผิดซ้ำ หรือหยุดพฤติกรรมต่อต้านสังคม (antisocial behavior) ซึ่งเป็นตัวแปรสำคัญในเส้นทางอาชีพอาชญากร (criminal career path) และมีการทำวิจัยครั้งแรกเมื่อปี ค.ศ. 2003 ในกลุ่มผู้กระทำผิดที่เคยต้องโทษในเรือนจำ การยับยั้งเช่นนี้ถือเป็นส่วนหนึ่งของ Primary Human Goods - PHGs ที่เป็นเป้าหมายของ Good Lives Model ซึ่งนิยมใช้ในการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดในหลายๆ ประเทศ อย่างไรก็ตาม เรื่องกลไกทางจิตใจในการการยับยั้งการกระทำผิดซ้ำไม่ได้รับความสนใจ โดยเฉพาะในทวีปอเมริกาเหนือ เนื่องจากผู้กำหนดนโยบายและสังคมมีความโน้มเอียงไปในการจัดการความเสี่ยงและการควบคุมจำกัด (risk and containment) ที่สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้กระทำผิดจะต้องกระทำผิดซ้ำ ซึ่งตรงข้ามกับผลงานวิจัยที่แสดงให้เห็นว่า นโยบายของรัฐและการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดคดีเกี่ยวกับเพศที่ตั้งอยู่บนฐานการจัดการความเสี่ยงและการควบคุมจำกัด อาทิ การลงทะเบียนผู้กระทำผิดทางเพศ การจำกัดถิ่นที่อยู่ เป็นการตีตราบาป (stigma & label) ซึ่งส่งผลกระทบต่อการใช้ชีวิตและต่อกลไกการยับยั้งการกระทำผิดซ้ำ

งานวิจัยนี้มีจุดประสงค์เพื่อค้นหาปัจจัยที่ส่งเสริมและเอื้อต่อกลไกยับยั้งการกระทำผิดซ้ำของผู้กระทำผิดคดีเกี่ยวกับเพศในประเทศออสเตรเลีย โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์ประวัติชีวิต (Life History Interview Protocol) และติดตามกลุ่มตัวอย่างจำนวน 74 ราย ต่อเนื่อง ระหว่างปี ค.ศ. 2011 – 2013 ซึ่งเป็นทั้งผู้ถูกคุม

ความประพฤตินักโทษในเรือนจำ ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศจะมีกลยุทธ์ในการยับยั้งการกระทำผิดซ้ำ แบ่งออกเป็นสามประเภท ได้แก่ 1. Retirement 2. Regulation และ 3. Recovery

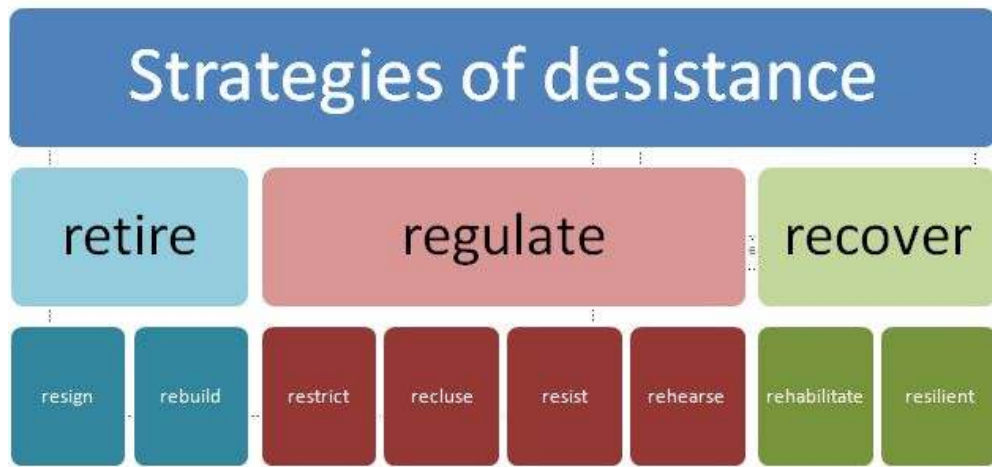

Figure 3 กลยุทธ์ในการยับยั้งการกระทำผิดซ้ำ

1. Retire คือ การที่ผู้กระทำความผิดเลิกการกระทำผิดไปเอง โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่
 - a) กลุ่ม Resign เป็นผู้ที่เลิกการกระทำผิดเพราะอายุที่เพิ่มขึ้นตามทฤษฎี Crime Age Curve ทำให้แรงผลักดันทางชีววิทยาในการกระทำผิดหมดไป หรือผู้ที่ปัจจัยที่เคยส่งผลต่อการกระทำผิดหมดไป เช่น การเลิกติดยาเสพติด
 - b) กลุ่ม Rebuild ซึ่งเป็นกลุ่มที่ resign และตัดสินใจเริ่มต้นชีวิตใหม่หรือเริ่มสร้างปัจจัยในชีวิตที่ดีขึ้นทำให้เลิกคิดถึงการทำผิด
2. Regulate คือ กลุ่มที่ปรับตัวให้เข้ากับการถูกควบคุมและเงื่อนไขตามกฎหมาย แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่
 - a) กลุ่ม restrict คือ กลุ่มที่ระมัดระวังและรอบคอบในการดำเนินชีวิตให้เป็นไปตามเงื่อนไขและกฎซึ่งบางกรณีอาจระมัดระวังจนเกินกว่าเหตุ (hypervigilant)
 - b) กลุ่ม recluse คือ กลุ่มที่ตัดสินใจแยกตัวออกมาจากสังคมและไม่ต้องการมีปฏิสัมพันธ์ใดๆ กับบุคคลอื่นที่ไม่จำเป็น โดยอาจถึงขั้นไม่ออกจากบ้านพัก ทำให้มีโอกาสในการกระทำผิดซ้ำน้อย
 - c) กลุ่ม resistant คือ กลุ่มที่นอกจากจะกลัวการถูกลงโทษแล้วยังมีความคิดด้านลบต่อกระบวนการยุติธรรมทางอาญาและการบำบัดทางจิตวิทยา และมองเงื่อนไขที่ตนเองต้องปฏิบัติตามเป็นภาระจำยอม
 - d) กลุ่ม rehearse คือ กลุ่มที่ควบคุมตนเองให้ทำตามคำแนะนำและคำสั่ง หากสังเกตพฤติกรรมในระหว่างการบำบัดทั้งรายบุคคลและแบบกลุ่ม จะเห็นว่าบุคคลในกลุ่มนี้จะสามารถท่องจำคำแนะนำต่างๆ จากพนักงานคุมประพฤติหรือนักจิตวิทยาได้ แต่ข้อพึงระวังของบุคคลในกลุ่มนี้ คือ พนักงานคุมประพฤติจะไม่สามารถบอกได้ว่าเกิดการปรับเปลี่ยนทัศนคติจริงหรือไม่
3. Recovery แบ่งออกเป็น 2 ประเภทย่อย ได้แก่
 - a) กลุ่ม rehabilitation คือ กลุ่มมองมุมบวกต่อการแก้ไขฟื้นฟู และมีความหวังว่าจะได้เปลี่ยนแปลงตัวเองและทัศนคติไปในทางที่ดีขึ้น ตลอดจนสามารถเป็น “พี่เลี้ยง” ให้แก่ผู้กระทำความผิดรายอื่นในการแก้ไขฟื้นฟู

- b) กลุ่ม resilient คือ กลุ่มที่มั่นใจว่าจะสามารถดำเนินชีวิตได้ตามปกติโดยไม่กระทำผิด อย่างไรก็ตามก็ จะแตกต่างจากกลุ่ม rehabilitation เพราะกลุ่มนี้เชื่อว่าตนเองเปลี่ยนแปลงได้โดยมีความแตกต่างจาก ผู้กระทำผิดคนอื่น ๆ

งานวิจัยนี้ช่วยให้เข้าใจว่า ในกลุ่มผู้กระทำผิดคดีเกี่ยวกับเพศจะมีกลไกภายในที่ส่งเสริมให้บุคคลไม่ กระทำผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศ การสัมภาษณ์ผู้กระทำผิดเพื่อค้นหาารูปแบบกลไกดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ ในการช่วยวางแผนการแก้ไขฟื้นฟู นอกจากนี้ ยังแสดงให้เห็นว่าการควบคุมผู้กระทำผิดเกี่ยวกับเพศไม่ จำเป็นต้องใช้การจัดการความเสี่ยงและการควบคุมจำกัด ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อทางลบแก่ตัวผู้กระทำผิด เพราะผู้กระทำผิดเองจะมีกลไกอื่นๆ ที่ช่วยยับยั้งการกระทำผิดในอนาคตได้

4.3 การใช้เครื่องมือจำแนกความเสี่ยงในกลุ่มประชากรต่างวัฒนธรรม

การประเมินความเสี่ยงโดยใช้หลักการตอบสนองต่อความเสี่ยงความต้องการ (Risk – Need – Responsivity : RNR) เป็นหลักการประเมินผู้กระทำผิดที่ถูกใช้อย่างแพร่หลายในกระบวนการยุติธรรมทั่วโลก RNR เป็นเครื่องมือประเมินเพื่อจำแนกความเสี่ยงต่างๆ ที่ช่วยให้ผู้ปฏิบัติงานสามารถวางแผนการควบคุม สอดส่องและแก้ไขฟื้นฟูตามปัจจัยด้านอาชญาวิทยา (criminogenic factors) และระดับความเสี่ยง อย่างไรก็ตาม มีเครื่องมือประเมินและจำแนกเพียงชนิดเดียวที่พัฒนามาเพื่อใช้กับกลุ่มผู้กระทำผิดเด็กและเยาวชน คือ Youth Level of Service/Case Management Inventory (YLS-CMI) ซึ่งพัฒนามาจากแบบประเมิน Level of Service Inventory-Revised (LSI-R) ที่ใช้กับผู้กระทำผิดผู้ใหญ่ในประเทศแคนาดา และมีการประเมิน ความเสี่ยงที่ครอบคลุม ทั้งปัจจัยคงที่ (static) และปัจจัยผันแปร (dynamic) อาทิ ประวัติการกระทำผิด สภาพแวดล้อม การใช้สารเสพติด พฤติกรรมและทัศนคติต่อต้านสังคม

มีงานวิจัยที่ประเมินความเที่ยงตรงของ YLS-CMI อย่างต่อเนื่องและผู้จัดทำ YLS-CMI เองได้ปรับปรุง แบบประเมินให้ทันตามยุคสมัย ในประเทศออสเตรเลียก็มีการใช้ YLS/CMI อย่างแพร่หลาย โดยในแต่ละรัฐจะ ใช้ฉบับที่มีการปรับปรุงและใช้ในขั้นตอนในกระบวนการยุติธรรมที่แตกต่างกัน งานวิจัยที่ประเมินผลสัมฤทธิ์ และความเที่ยงตรงของ YSI-CMI พบว่า แบบประเมินนี้สามารถประเมินความเสี่ยงในการกระทำผิดซ้ำทั่วไป (general recidivism) ได้แม่นยำ ในขณะที่มีความแม่นยำน้อยลงหากเป็นกรณีของการกระทำผิดซ้ำแบบรุนแรง (violent recidivism) อย่างไรก็ตาม มีงานวิจัยจำนวนน้อยมากที่ประเมินความเที่ยงตรงของ YLS-CMI ในกลุ่ม ประชากรที่ข้ามวัฒนธรรม (cross-cultural) ซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากแบบประเมินดังกล่าวพัฒนาขึ้น ในประเทศตะวันตกที่มีวัฒนธรรมเฉพาะตัว ซึ่งแตกต่างกับประเทศออสเตรเลียที่มีประชากรจากหลากหลาย วัฒนธรรม รวมถึงวัฒนธรรมของชนพื้นเมือง ทำให้การใช้แบบประเมินต้องดำเนินการอย่างระมัดระวังและต้อง ปรับใช้เพื่อไม่ให้เกิดความผิดพลาดในการจำแนกและประเมิน

	การรายงานตัว/แรกจับ	การประเมินเมื่ออยู่ในเรือนจำ	การประเมินความเสี่ยงในการกระทำผิดซ้ำและการแก้ไขฟื้นฟู
NSW	Detainee Risk Questionnaire	Classification Form	YLS-CMI-AA
ACT		- Classification Form - Behavioural Breaches Scale	
QLD	YLS Brief Screener	Structured Decision Making Matrix	YLS/CMI 2.0
SA	- AYTC Custodial Intake - Screening Form	DASA-YV	
TAS		Behaviour Development System	SECAPS
VIC			VONIY
WA	Security Classification Tool	YLS/CMI 2.0	YLS/CMI 2.0

Figure 4 ตารางแสดงแบบประเมินและจำแนกที่มีการใช้ในขั้นตอนของกระบวนการพัฒนาพฤตินิสัยของรัฐต่างๆ ในออสเตรเลีย

งานวิจัยที่มีการเสนอนี้เน้นการเปรียบเทียบผลความเที่ยงตรงของการปรับใช้ YLS-CMI กับผู้กระทำผิดเยาวชนกลุ่มพื้นเมือง¹ ผู้กระทำผิดเยาวชนกลุ่มคนผิวขาวและผู้ที่มีการบุกรุกจากทวีปยุโรป (เยาวชนฝรั่ง) และเยาวชนจากกลุ่มวัฒนธรรมส่วนน้อยจากประเทศที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ (เช่น เยาวชนเอเชีย เยาวชนแอฟริกา เยาวชนละตินอเมริกา) กลุ่มตัวอย่างรวม 207 คน และติดตามต่อเนื่อง 12 เดือน

ผลการวิจัยพบว่า

- กลุ่มเยาวชนจากกลุ่มวัฒนธรรมส่วนน้อยที่ได้รับการประเมินว่าเป็นกลุ่มเสี่ยงสูงจะมีแนวโน้มกระทำผิดซ้ำสูงถึงสามเท่า ในขณะที่ในผู้กระทำผิดเยาวชนกลุ่มคนผิวขาวและกลุ่มพื้นเมืองที่เป็นกลุ่มเสี่ยงสูงจะมีแนวโน้มในการกระทำผิดซ้ำสองเท่า

- กลุ่มที่มีความเสี่ยงสูงจากทั้ง 3 กลุ่มมีแนวโน้มที่จะกระทำผิดซ้ำแบบรุนแรง

แสดงให้เห็นว่า YLS-CMI จะให้ผลที่แตกต่างกันสำหรับกลุ่มเสี่ยงสูงของทั้ง 3 กลุ่มวัฒนธรรม และไม่สามารถประเมินความเสี่ยงในการกระทำผิดซ้ำที่ชัดเจนในกลุ่มเสี่ยงต่ำและปานกลางได้ อย่างไรก็ตาม YLS-CMI ถือว่ามีความแม่นยำในการทำนายความเสี่ยงในการกระทำผิดซ้ำทั่วไปของเยาวชนเสี่ยงสูงจากทั้ง 3 กลุ่มวัฒนธรรม แต่ไม่สามารถทำนายได้แม่นยำถึงความเสี่ยงในการกระทำผิดซ้ำในกลุ่มเยาวชนเสี่ยงปานกลางหรือต่ำโดยสรุปแล้ว YLS-CMI มีผลแม่นยำกับกลุ่มเยาวชนผิวขาว (ซึ่งเป็นกลุ่มที่ YLS-CMI ออกแบบมาแต่แรก) และแม่นยำเฉพาะในกลุ่มเยาวชนจากวัฒนธรรมส่วนน้อยและเยาวชนพื้นเมืองที่ได้รับการประเมินว่ามีความเสี่ยงสูงและอาจต้องได้รับการพิจารณาปรับปรุงเพื่อจำแนกเยาวชนเสี่ยงกลางและเสี่ยงต่ำ

หากจะนำองค์ความรู้นี้มาปรับใช้ กรมคุมประพฤติอาจพัฒนาแบบจำแนกความเสี่ยงสำหรับเยาวชนเนื่องจากเยาวชนจะมีความเสี่ยงและความต้องการแตกต่างจากกลุ่มผู้ถูกคุมความประพฤติผู้ใหญ่ และอาจ

¹ ในประเทศออสเตรเลียกลุ่มคนพื้นเมือง (indigenous) ถือเป็นกลุ่มคนชายขอบ (marginalized group) เนื่องจากปมหลังทางประวัติศาสตร์ในการกดขี่ชนพื้นเมือง ทำให้ชนพื้นเมืองในออสเตรเลียมีอัตราการรู้หนังสือและการจ้างงานต่ำ และแนวคิดการเหยียดชาติพันธุ์ (racism) ในออสเตรเลียยังคงมีอยู่ จึงทำให้ชนพื้นเมืองถูกกีดกันและไม่ได้รับโอกาสทางสังคม การขาดโอกาสดังกล่าวทำให้ชาวพื้นเมืองมีอัตราการถูกจับกุมและจำคุกในฐานะอาชญากรจำนวนมาก (อาจสูงถึงร้อยละ 30 ของจำนวนผู้ต้องขังในประเทศทั้งหมด) นอกจากนี้ชาวพื้นเมืองที่เข้ามาอยู่ในกระบวนการยุติธรรมยังมีอัตราการเสียชีวิตระหว่างอยู่ในความควบคุม (death in custody) ในอัตราที่สูงผิดปกติ

ปรับปรุงแบบจำแนกความเสี่ยง รวมถึงทำวิจัยเกี่ยวกับการจำแนกความเสี่ยงของผู้ถูกคุมความประพฤติจากกลุ่มวัฒนธรรมที่แตกต่างจากกลุ่มวัฒนธรรมหลักในพื้นที่ อีกปัจจัยหนึ่ง คือ การสร้างความตระหนักรู้แก่ผู้ปฏิบัติงานว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มาจากวัฒนธรรมที่แตกต่างจะมีความเสี่ยงและความต้องการที่แตกต่างออกไป ซึ่งอาจส่งผลต่อการวางแผนการคุมความประพฤติและแก้ไขฟื้นฟู

4.4 ความเห็นสาธารณะต่อกระบวนการพักการลงโทษ

ประเด็นการพักการลงโทษและลดวันต้องโทษได้รับความสนใจจากชาวออสเตรเลียในวงกว้างนับตั้งแต่ปี 2012 เป็นต้นมา เมื่อเกิดกรณีที่นักโทษที่ได้รับการพัก/ลดโทษก่อกวนในระหว่างที่อยู่ภายใต้เงื่อนไขการพัก/ลดโทษ ก็จะมีการทบทวนกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะในรัฐ New South Wales รัฐ Victoria และรัฐ Queensland ปัจจุบันประเทศออสเตรเลียมีผู้ได้รับการพักการลงโทษประมาณ 14,600 คน ซึ่งมีหลายฐานความผิด แต่สังคมมักให้ความสนใจอย่างมากกับกลุ่มผู้ต้องโทษคดีความรุนแรงในครอบครัวและความผิดเกี่ยวกับเพศ ว่ารัฐจะมีมาตรการควบคุมดูแลเพื่อไม่ให้กระทำผิดซ้ำและปกป้องคุ้มครองสังคมได้อย่างไร เป็นที่ทราบกันดีว่า สาธารณชนมักเห็นว่าผู้ต้องโทษควรรับโทษตามคำพิพากษาจนสิ้น (presumed punitive public) ทำให้เป็นแรงผลักดันให้มีการออกนโยบายที่เข้มงวดในการควบคุมผู้ต้องโทษเพื่อตอบสนองต่อสังคม (penal populism)

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณที่มีจุดประสงค์เพื่อพิจารณาแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงกฎหมายเกี่ยวกับการพัก/ลดโทษในออสเตรเลีย และพิจารณาความเห็นของสังคมต่อการพัก/ลดโทษ งานวิจัยพบว่า การเปลี่ยนแปลงกฎ ระเบียบเกี่ยวกับการพัก/ลดโทษในออสเตรเลียสามารถแบ่งออกได้ดังนี้

- การให้ความสำคัญลำดับแรกแก่ความปลอดภัยของสังคม มักปรากฏในการพิจารณาพัก/ลดโทษของผู้กระทำความผิดในคดีบางประเภทที่เป็นอันตรายต่อสังคม เช่น ความผิดเกี่ยวกับเพศ หรือความผิดอุกฉกรรจ์
- การสร้างข้อจำกัดในการใช้ดุลยพินิจของศาลโดยออกกฎหมายให้มีระยะห้ามพักโทษ (non parole period) การเปลี่ยนแปลงในข้อนี้เกิดจากฝ่ายนิติบัญญัติขาดความเชื่อมั่นในดุลยพินิจของศาลที่จะพิจารณาระยะเวลาในการลงโทษแก่ผู้กระทำผิด
- การสร้างข้อจำกัดแก่คณะกรรมการพัก/ลดโทษ เป็นการเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากการขาดความเชื่อมั่นในดุลยพินิจของคณะกรรมการพัก/ลดโทษ ทำให้มีการตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองเพิ่มเติมซึ่งมีองค์ประกอบต่างจากคณะกรรมการพัก/ลดโทษ นอกจากนี้ ยังมีบทกฎหมายที่จำกัดดุลยพินิจของคณะกรรมการพัก/ลดโทษในการพิจารณาการพัก/ลดโทษแก่บุคคลที่มีรายชื่อบุคคลหรือกลุ่มความผิดเฉพาะ
- การออกกฎระเบียบที่คำนึงถึงสิทธิของเหยื่อหรือครอบครัวของเหยื่อมากขึ้น เห็นได้ในการออกกฎหมายที่ห้ามการพักหรือนับวันลดการต้องโทษสำหรับผู้ต้องขังในคดีความผิดเกี่ยวกับชีวิต
- การจำกัดการพัก/ลดโทษที่เน้นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของผู้ต้องขัง โดยคำนึงถึงพฤติกรรมของผู้ต้องขังที่ไม่แสดงพฤติกรรมที่ดีขึ้น

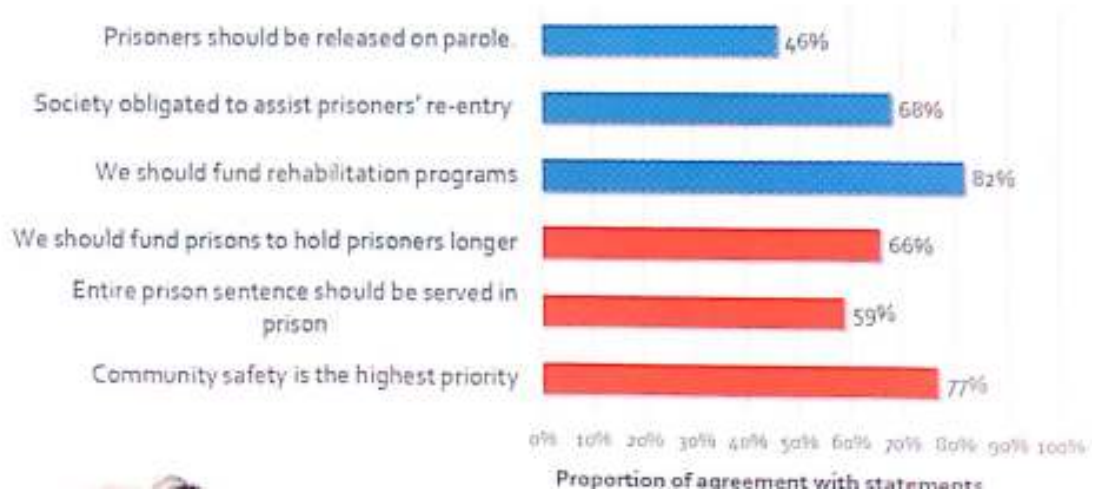

Figure 5 ผลสำรวจความเห็นในเชิงสนับสนุนและเชิงขัดแย้งกับการพัก/ลดโทษ

จากการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนออสเตรเลียพบว่า ชาวออสเตรเลียส่วนมากมีความเห็นแบบผสมผสาน (mixed) เกี่ยวกับการพัก/ลดโทษ โดยแบบสอบถามได้ระบุข้อความที่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัก/ลดโทษที่เป็นในเชิงสนับสนุน (supportive statements) และเชิงขัดแย้ง (restrictive statements) เพื่อให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็นว่าเห็นด้วยหรือไม่ ผลการสำรวจพบว่า ประชาชนส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการพักการลงโทษให้กับนักโทษที่มีความเหมาะสม (เชิงสนับสนุน) แต่ยังคงต้องการความปลอดภัยของสังคม นอกจากนี้เมื่อพิจารณาลักษณะทางประชากรของผู้แสดงความคิดเห็นแล้วจะพบว่า ผู้หญิงจะสนับสนุนเรื่องการพัก/ลดโทษ รวมถึงการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดในชุมชนมากกว่าผู้ชาย และผู้ชายต้องการให้ใช้โทษจำคุกมากกว่าการพักการลงโทษ ประชากรที่มีการศึกษาสูงกว่ามัธยมปลายจะเห็นด้วยกับการพัก/ลดโทษ และยิ่งประชากรมีอายุน้อยลงก็จะโน้มเอียงไปในทางที่เห็นด้วยกับการพัก/ลดโทษมากกว่าผู้ที่มีอายุมากขึ้น หากพิจารณาประเภทของความผิด ผู้หญิงจะโน้มเอียงไปในทางจำคุกมากกว่าการพัก/ลด สำหรับผู้ต้องขังความผิดเกี่ยวกับเพศ

การวิจัยนี้ทำให้ทราบได้ว่า ความเชื่อที่ว่าสังคมต้องการให้ลงโทษด้วยการจำคุกและจำกัดการพัก/ลดโทษที่นักการเมืองนำมาอ้างในการออกกฎหมายที่จำกัดการพัก/ลดโทษนั้นไม่เป็นความจริงเสมอไป ซึ่งความเข้าใจที่ถูกต้องถึงความเห็นของสาธารณชนจะเป็นประโยชน์ในการได้รับความร่วมมือจากชุมชนเพื่อแก้ไขฟื้นฟูและสอดส่องผู้กระทำผิด และหากมีการวิจัยต่อยอดอาจจะทำให้มีหลักฐานที่เข้มงวดขึ้นเกี่ยวกับองค์ประกอบของคณะกรรมการพัก/ลดโทษโดยพิจารณาเพศ อายุ ระดับการศึกษา ของสมาชิกคณะกรรมการฯ ที่อาจปรับเปลี่ยนไปตามประเภทฐานความผิด

4.5 พัฒนาการของสายสัมพันธ์ครอบครัวของผู้กระทำผิดและผู้ต้องขัง

เมื่อสมาชิกในครอบครัวกลายเป็นผู้กระทำผิดหรือผู้ต้องขังจะส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำผิดและสมาชิกในครอบครัว มีงานวิจัยหลายชิ้นที่มุ่งศึกษาความเปลี่ยนแปลงในความสัมพันธ์ระหว่างคู่รักหรือคู่สมรสและตัวผู้ต้องขัง และพบว่าส่วนใหญ่การถูกจำคุกทำให้สายสัมพันธ์เป็นไปในทางลบ อย่างไรก็ตามก็ยังมีการศึกษาถึงผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำผิดและสมาชิกในครอบครัวที่เป็นผู้ปกครอง งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพที่มุ่งศึกษาพลวัตต่างๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างผู้กระทำผิดที่เป็นบุคคล

ภายใต้ปกครองและสมาชิกในครอบครัวที่เป็นผู้ปกครอง ผ่านการสัมภาษณ์ 158 ครอบครัวในสหราชอาณาจักร ที่มีสมาชิกครอบครัวถูกจำคุกเป็นระยะเวลา 1 - 5 ปี

CHARACTERISTIC	SURVEY SAMPLE (N=158)	PERCENT	INTERVIEWEE SAMPLE (N=61)	PERCENT
CAREGIVER				
MOTHER	58	38%	37	60.7%
FATHER	25	16%	13	21.3%
UNCLE/AUNT	6	4%	3	4.9%
GRANDPARENT	10	7%	1	1.6%
OLDER SIBLING	17	11%	7	11.5%
ETHNICITY OF CAREGIVER				
WHITE (UK & EUROPEAN)	75	49%	38	62.3%
BLACK	43	28%	12	19.7%
ASIAN	14	9%	9	14.8%
MIXED	20	13%	2	3.3%
RELATIONSHIP QUALITY OVER SENTENCE				
IMPROVED	100	63.2%	27	48.2%
SAME FROM GOOD	36	22.8%	25	44.6%
WORSE	22	14%	4	7.1%

Figure 6 ผลการสำรวจเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัวและผู้ต้องขัง

ผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำผิดและผู้ปกครอง ส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์ในทางที่ดีขึ้น โดยแบ่งลักษณะของพัฒนาการทางความสัมพันธ์ได้ดังนี้

- 1) ความผูกพันแน่นแฟ้นที่เกิดจากความบอบช้ำทางจิตใจร่วมกัน (intimacy through trauma) ความบอบช้ำดังกล่าวทำให้เกิดความรู้สึกเห็นอกเห็นใจกัน เข้าใจความรู้สึกของกันและกันมากขึ้น ทำให้เกิดความรู้สึกผูกพันกันมากขึ้น
- 2) ระยะห่างระหว่างกันและการที่ผู้ต้องขังถูกควบคุมทำให้ผู้อุปการะมีความรู้สึกในทางบวกและเพิ่มความผูกพันมากขึ้น (Respite as repair and recovery that results in offender change served as a facilitator of caregiver commitment)
- 3) ได้มีโอกาสพูดคุยกันมากขึ้นกว่าก่อนถูกกักขัง (Reacquainted) ซึ่งผู้ต้องขังและผู้อุปการะ/ผู้ปกครองไม่เคยมีโอกาสได้พูดคุยกันก่อนหน้านี้ การจำคุกทำให้มีโอกาสพูดคุยและสร้างความสัมพันธ์ซึ่งอาจจะมากกว่าโอกาสก่อนหน้านี้

จากการติดตามพบว่า ผู้ต้องขังกลุ่มดังกล่าวจะมีอัตราการกระทำผิดซ้ำและการกลับไปใช้สารเสพติดต่ำกว่าสถิติของกลุ่มผู้กระทำผิดทั่วไป และมีอัตราการศึกษาต่อหรือเข้าทำงานประจำสูงกว่ากลุ่มผู้กระทำผิดทั่วไป ผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่าการถูกคุมขังไม่ได้ทำให้ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวของผู้ถูกคุมขังและผู้ปกครองแยลงเสมอไป และอาจส่งผลดีต่อผู้กระทำผิดเมื่อได้รับการปล่อยตัว ทั้งนี้ต้องพิจารณาความสัมพันธ์ในครอบครัวก่อนหน้านี้ที่จะถูกกักขังด้วย ว่าความสัมพันธ์เป็นไปในลักษณะผู้ปกครองและผู้ใต้ปกครองหรือไม่ ในอนาคตควรมีการวิจัยถึงความสัมพันธ์ของจำนวนการเข้าเยี่ยมและสภาพแวดล้อมในการเข้าเยี่ยมที่เอื้อต่อการพูดคุย

งานวิจัยนี้อาจเป็นประโยชน์ในการพิจารณาความสัมพันธ์ที่เปลี่ยนแปลงไประหว่างผู้ที่ได้รับการพัก/ลดโทษ กับผู้อุปการะ และอาจเป็นประโยชน์ในการร่วมวางแผนกับกรมราชทัณฑ์เพื่อส่งเสริมให้ผู้ต้องขังได้สร้างสายสัมพันธ์กับผู้ปกครอง

4.6 วิเคราะห์การสนับสนุนทางการเงินของรัฐให้ภาคเอกชนและชุมชนเข้ามา มีบทบาทลดการกระทำผิดซ้ำ

ในปี 2559 รัฐบาลของรัฐ New South Wales (NSW) ได้เริ่มแผนการ Social Impact Investment (การลงทุนเพื่อสร้างความเปลี่ยนแปลงทางสังคม) ซึ่งเป็นโครงการระยะเวลา 4 ปี ที่รัฐบาลได้เตรียมจัดสรรงบประมาณ 234 ล้านเหรียญออสเตรเลีย (ราว 6,000 ล้านบาท) เพื่อให้หน่วยงานภาคเอกชนและภาคชุมชนเสนอโครงการสำหรับการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดในชุมชนและลดการกระทำผิดซ้ำแก่ผู้ที่พ้นโทษจากเรือนจำและผู้ที่ได้รับการแก้ไขฟื้นฟูในชุมชน เนื่องจากรัฐบาล NSW ต้องการเพิ่มบทบาทของชุมชนในการมีส่วนร่วมดูแลผู้กระทำผิด

Social Impact Investment ของรัฐบาล NSW คือ รูปแบบหนึ่งของ Social and Development Impact Bond ซึ่งเป็นการสนับสนุนทางการเงินโดยขึ้นอยู่กับผลการดำเนินงาน (result-based financing) และเป็นรูปแบบที่ใช้อย่างแพร่หลายในโครงการพัฒนาทางสังคมแก่ประเทศด้อยพัฒนา ที่มีต้นแบบจากโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (United Nations Development Programme - UNDP) และอาจมีชื่อเรียกแตกต่างกันไป อาทิ Pay-for-Success หรือ Social Benefit Bond โดยหน่วยงานเอกชนจะต้องลงทุนในโครงการที่ได้รับความเห็นชอบจากเจ้าของทุนไปก่อน หากโครงการสำเร็จหน่วยงานเจ้าของทุนจะคืนเงินทั้งหมดที่เอกชนใช้ดำเนินการพร้อมดอกเบี้ย แต่หากโครงการไม่บรรลุวัตถุประสงค์ก็จะได้ไม่ได้รับเงินจากรัฐบาล และถือเป็นรูปแบบหนึ่งของการแบ่งปันความเสี่ยง (risk sharing mechanism)

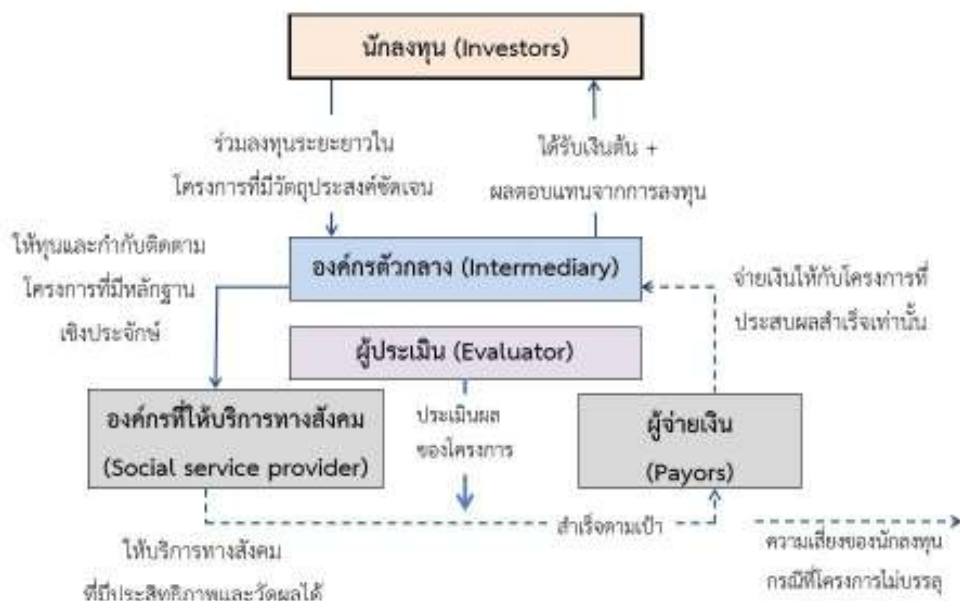

Figure 7 แผนภาพอธิบายโครงสร้างการดำเนินงานของ Social Impact Investment

แม้ว่ารัฐบาล NSW จะเคยดำเนินการรูปแบบนี้มาก่อนแล้วในด้านอื่น แต่ในมิติของกระบวนการยุติธรรมนี่ถือเป็นครั้งแรก และอยู่บนแนวคิดที่ว่าหน่วยงานภาคชุมชนมีความเชี่ยวชาญและยืดหยุ่นในการจัดการกับทรัพยากรในชุมชนเพื่อแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดมากกว่ารัฐ ดังนั้น การที่รัฐทำสัญญาจัดสรรเงินให้เอกชนดูแลผู้กระทำผิดจึงเปรียบเสมือนเป็นการลงทุนอย่างหนึ่งที่จะให้ผลออกเงย คือ ความปลอดภัยของสังคมจากการกระทำผิดซ้ำ ซึ่งในขั้นแรกรัฐ NSW กำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จการดำเนินการของเอกชนเพื่อลดการกระทำผิดซ้ำร้อยละ 5

Funding Program and Stream	Target Population	Long Term	Pre-Release Engagement	Housing First	Scope/Size
Initial Transitional Support (FPI)	Parolees with medium to high LSI-R	NO (12 weeks)	No	No	14 locations in NSW, 560 clients each year Approx \$1,316,000
Transitional Supported Accommodation (FPI)	Parolees with medium to high LSI-R	NO (12 weeks)	No	No (Short term only)	6 Accommodation services in NSW, approximately 50 beds (\$?)
Extended Reintegration Service (FPI)	Parolees with medium to high LSI-R + diagnosed mental illness + cognitive impairment	YES (12 months)	Yes	Yes	\$281,295 (3 workers) 20 clients per year (South West Sydney)
OnTRACC (Social Benefit Bond)	Parolees with medium to high LSI-R	NO (16 weeks)	No	No	Projected 17.7 mill over 5 years, 3,900 clients
EOMS	'High risk persistent/repeat offenders' (Not supervised)	NO (Short term length not yet specified)	No	No	\$32 mill over 3 years 5 locations Intended 42,000 clients

Figure 8 แผนภาพเปรียบเทียบโครงการภายใต้แผนการ Social Impact Investment ของรัฐ NSW

ผู้นำเสนอได้ทบทวนโครงการทั้งหมดที่อยู่ภายใต้ Social impact Investment ด้านการแก้ไขฟื้นฟู ผู้กระทำผิดและลดการกระทำผิดซ้ำของรัฐบาล NSW เพื่อวิพากษ์ความเสี่ยงการดำเนินโครงการจากมุมมองของชุมชนและประชาชน และแสดงความเห็นว่า ถึงแม้โครงการรูปแบบดังกล่าวจะช่วยลดภาระของรัฐบาลในการจัดบริการสงเคราะห์ผู้กระทำผิดและลดภาระงานติดตามสอดส่อง แต่ความร่วมมืออย่างใกล้ชิดของรัฐบาลและเอกชนยังคงเป็นสิ่งสำคัญเพื่อประกันความเชื่อมั่นของสังคม จากการทบทวนพบว่า มีเพียงโครงการเดียวที่เข้าไปมีส่วนร่วมในการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อย (pre-release engagement) ของผู้ที่ได้รับการพัก/ลดการลงโทษ และสนับสนุนการปรับตัวเข้าสู่สังคมที่ยาวกว่าโครงการอื่นๆ โดยเฉพาะการสนับสนุนด้านที่พักอาศัยที่นานถึง 12 เดือน ในขณะที่โครงการอื่นจะสนับสนุนด้านที่พักอาศัยสูงที่สุดเพียง 12 สัปดาห์

ผู้นำเสนอยังกังวลถึงผลสำเร็จของโครงการอื่นๆ ว่า หากไม่สามารถลดการกระทำผิดซ้ำได้จะสร้างข้อกังขาแก่สังคมและลดความเชื่อมั่นใน Social Impact Investment อื่นๆ ในอนาคต นอกจากนี้ สหราชอาณาจักรเคยดำเนินการโครงการ One Service ในปี 2010 – 2015 ซึ่งเป็นรูปแบบที่คล้ายคลึงกัน ถึงแม้จะสำเร็จตามเป้าหมาย แต่ผลการประเมินผลโครงการข้อหนึ่งแสดงให้เห็นว่า ความสำเร็จของโครงการอาจไม่ได้เป็นผลจากการให้เอกชนดำเนินการ และรัฐเองอาจมีความสามารถดำเนินการได้โดยใช้งบประมาณที่ต่ำกว่าเมื่อเทียบกับการที่รัฐต้องคืนเงินลงทุนพร้อมดอกเบี้ยแก่เอกชน

การแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดโดยให้ชุมชนมีส่วนร่วมโดยขึ้นอยู่กับผลการดำเนินงานหรือ Social Impact Investment ยังคงเป็นเรื่องใหม่ในสังคมไทยและยังไม่เคยมีการดำเนินงานโดยหน่วยงานของรัฐ โดยเฉพาะด้านกระบวนการยุติธรรมทางอาญา กรมคุมประพฤติและกระทรวงยุติธรรมอาจพิจารณาความเป็นไปได้ของ Social Impact Investment ทั้งนี้ ต้องคำนึงถึงบทเรียนจากต่างประเทศที่ได้มีการดำเนินการมาแล้ว

5. ประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมการประชุม

กรมคุมประพฤติเข้าร่วมการประชุม ANZSOC เป็นครั้งแรก อันเป็นการเปิดโอกาสในการเรียนรู้แนวคิดด้านอาชญาวิทยาจากกลุ่มประเทศที่มีความก้าวหน้า ทั้งนี้เป็นไปตามนโยบายของผู้บริหารกรมคุมประพฤติที่ต้องการให้เกิดการพัฒนาความเป็นมืออาชีพของงานคุมประพฤติในประเทศไทยให้มีหลักทางวิชาการรองรับเทียบเท่าสากล ANZSOC เป็นองค์กรสำคัญของกลุ่มประเทศโอเชียเนียที่สนับสนุนการแลกเปลี่ยนทางวิชาการและงานวิจัยทำให้ได้อรรถความรู้ที่มีหลักฐานเชิงประจักษ์และผ่านการพิชญพิจารณาทางวิชาการ (scholarly peer review) หัวข้องานวิจัยและระเบียบวิธีที่ใช้อาจเป็นประโยชน์ในการนำมาปรับใช้กับบริบทของการพัฒนาพฤตินิสัยในประเทศไทย ดังนี้

1. การปรับปรุงแนวทางการให้คำแนะนำและวางแผนเพื่อแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด ควรคำนึงถึงปัจจัยภายในของผู้กระทำผิด เช่น การคำนึงถึงความกลัวของผู้ถูกคุมความประพฤติ เพื่อหลีกเลี่ยงการตีตรา (labeling) หรือการสร้างตราบาป (stigmatization) และการเข้าใจกลไกภายในจิตใจของตนเองที่จะช่วยยับยั้งการกระทำผิดซ้ำของผู้กระทำผิดโดยเฉพาะคดีเกี่ยวกับเพศ

2. การพัฒนาเครื่องมือแบบจำแนกที่คำนึงถึงปัจจัยทางวัฒนธรรมในกลุ่มประชากรที่มีวัฒนธรรมต่างจากวัฒนธรรมหลักในประเทศ รวมถึงพิจารณาการใช้แบบจำแนกความเสี่ยงและความต้องการเฉพาะสำหรับผู้ถูกคุมความประพฤติเด็กและเยาวชน เช่น แบบ YLS-CMI ที่มีการใช้ในประเทศแคนาดาและออสเตรเลีย

3. การสำรวจทัศนคติที่สังคมมีต่อการพัก/ลดโทษ เพื่อให้เข้าใจถึงปัจจัยที่อาจส่งผลต่อการเสริมสร้างทัศนคติเชิงบวกจากชุมชนในการควบคุมและสอดส่องผู้ได้รับการพัก/ลดโทษ เพื่อนำไปสู่การกำหนดนโยบายและแนวทางปฏิบัติที่จะได้รับความร่วมมือจากชุมชนที่แน่นแฟ้นยิ่งขึ้นในการสอดส่องและแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด

4. กรมคุมประพฤติและหน่วยงานภายใต้กลุ่มภารกิจพัฒนาพฤตินิสัยอาจพิจารณาความเป็นไปได้ในการใช้รูปแบบ Social Impact Investment เพื่อแบ่งความเสี่ยงและลดการใช้บุคลากรของภาครัฐในบริหารโครงการ และพัฒนาการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนและชุมชนในการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด โดยให้ภาคเอกชนที่มีศักยภาพและความยืดหยุ่นในการจัดสรรทรัพยากร เข้ามามีส่วนร่วมเพื่อแก้ไขฟื้นฟูและสงเคราะห์ผู้กระทำผิด เช่น การจ้างงาน การจัดหาที่พักอาศัย

อย่างไรก็ดี การพิจารณาปรับใช้องค์ความรู้จากการประชุมครั้งนี้จะต้องคำนึงถึงความแตกต่างในบริบททางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมของไทยและประเทศออสเตรเลียและนิวซีแลนด์ เนื่องจากออสเตรเลียและนิวซีแลนด์มีความแตกต่างในคุณภาพประชากรและระดับการพัฒนาของประเทศ ทำให้ระบบและแนวทางที่ทั้งสองประเทศใช้อาจไม่สามารถนำมาใช้ได้จริงในบริบทของประเทศไทย

ภาคผนวก

การแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดในชุมชนของออสเตรเลีย²

รัฐและเขตการปกครองต่างๆ ในออสเตรเลียจะมีหน่วยงานแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดในชุมชนซึ่งมักอยู่ภายใต้กรมการยุติธรรมหรือกรมการแก้ไขฟื้นฟูของรัฐนั้นๆ (ชื่ออาจแตกต่างกันไปในแต่ละรัฐ) และแต่ละรัฐอาจมีโครงสร้าง อำนาจหน้าที่และบทกฎหมายที่แตกต่างกันไป แต่โดยส่วนใหญ่การแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดในชุมชนในประเทศออสเตรเลียมักจะนิยมเรียกว่า Community Corrections มากกว่า Probation และตำแหน่งพนักงานคุมประพฤติในประเทศไทยสามารถเทียบได้กับ Community Correction Officers – CCO ในประเทศออสเตรเลีย การปฏิบัติงานของ CCO จะคล้ายคลึงกับพนักงานคุมประพฤติไทย หน้าที่และความรับผิดชอบของ CCO มีดังนี้

1. สอดส่องดูแลตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาล ที่เรียกว่า Community-based orders ได้แก่
 - Good Behaviour Bonds - การวางหลักประกันความประพฤติด้วยเงิน
 - Community Service Orders - การทำงานบริการสังคม
 - Intensive Correction Orders (ICO) – การคุมตัวเข้มงวด เป็นมาตรการควบคุมตัวนอกเรือนจำที่ศาลสามารถสั่งทดแทนคำพิพากษาจำคุกไม่เกิน 2 ปี จะอยู่ภายใต้การสอดส่องของ CCO และมีเงื่อนไขบังคับต่างๆ อาทิ ทำงานบริการสังคม 32 ชั่วโมงต่อเดือน การห้ามเดินทางโดยไม่ได้รับความยินยอม การยอมให้เข้าตรวจค้น การเข้ารับการรักษา การใช้ EM ฯลฯ
 - Drug Court Orders - การเข้ารับการรักษาและสอดส่องตามคำสั่งศาลคดียาเสพติด
 - Home Detention Orders - การคุมขังในบ้านสำหรับผู้ศาลพิพากษาลงโทษไม่เกิน 18 เดือน และพิจารณาความเสี่ยงว่าเหมาะสม อาจต้องติด EM และสามารถเดินทางไปทำงาน รับการฝึกอบรม ตามเงื่อนไขที่ศาลพิจารณาว่าเหมาะสมได้
 - Extended Supervision Orders – ESO เป็นการขยายการสอดส่องต่อเนื่องหลังจากเรือนจำสำหรับผู้กระทำผิดที่ใกล้สิ้นสุดการรับโทษตามคำพิพากษา อัยการอาจร้องขอให้ศาลสูงมีคำสั่งนี้ เนื่องจากเห็นว่าผู้กระทำผิดดังกล่าวมีความเสี่ยงสูงในคดีที่รุนแรงหรือผู้กระทำผิดในความผิดเกี่ยวกับเพศ เงื่อนไขนี้อาจมีระยะเวลาสูงสุดถึง 5 ปี และมีกรวมถึงการบังคับให้ CCO สอดส่องได้ตลอดเวลา รายงานตัวแบบเข้มข้น ห้ามสมาคม ห้ามเปลี่ยนชื่อ การสั่งใช้ EM การบังคับเข้าร่วมโปรแกรมบำบัดแก้ไขต่างๆ ความแตกต่างของ ESO และการพักการลงโทษ คือ ESO โทษสิ้นสุดแล้วขณะที่การพักการลงโทษ โทษยังไม่สิ้นสุด การละเมิด ESO ถือเป็นกรกระทำผิดทางอาญา

2. การจัดทำรายงานสืบเสาะข้อเท็จจริงก่อนมีคำพิพากษา เพื่อให้ศาลพิจารณาความเหมาะสมในการทำคำพิพากษาซึ่งคล้ายกับระบบของประเทศไทย รวมถึงการสืบเสาะข้อเท็จจริงสำหรับผู้ที่ได้รับการพัก/ลดวันต้องโทษให้แก่คณะกรรมการพัก/ลดวันต้องโทษของรัฐ (State Parole Authority) ซึ่งจะมีรายละเอียดเกี่ยวกับแผนการปล่อยตัว เช่น ผู้อุปการะ ที่พัก อาชีพรองรับ แผนการสอดส่อง หน่วยงานส่งต่อเพื่อดูแลหรือสงเคราะห์

² เรียบเรียงจากข้อมูลของ New South Wales Correctives Services

3. สอดส่องผู้ได้รับการพักการลงโทษให้ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่หน่วยงานพัก/ลดการลงโทษวางไว้ (เงื่อนไขอาจเรียกว่า Probation หรือ Parole condition) อาทิ การเข้ารับการบำบัดฟื้นฟู การจำกัดการเดินทาง หากมีการละเมิดเงื่อนไขอาจส่งผลให้ผู้กระทำผิดต้องกลับเข้ารับโทษในเรือนจำต่อไป

4. บริหารจัดการโครงการเบี่ยงเบนคดีหรือบ้านพักชั่วคราว เพื่อให้ผู้กระทำผิดได้เข้ารับโปรแกรมแก้ไขฟื้นฟู การฝึกอาชีพต่างๆ

ลักษณะสังคมของประเทศออสเตรเลีย³

ในทางประวัติศาสตร์ชนพื้นเมืองดั้งเดิมในออสเตรเลีย (เรียกโดยทั่วไปว่า ชาว Aborigines หากรวมถึงชาวหมู่เกาะในช่องแคบทอร์เรส จะเรียกรวมว่า Aborigines and Torres Strait Islanders – ATSI) อยู่ในทวีปออสเตรเลียมาก่อนที่ออสเตรียจะกลายเป็นอาณานิคมของสหราชอาณาจักร แต่ประวัติศาสตร์สมัยใหม่ของออสเตรเลียเริ่มขึ้นเมื่อชาวยุโรปเดินทางมาถึงออสเตรเลีย โดยกลุ่มแรกที่เดินทางมาสำรวจ คือ ชาวดัตช์ ในปี ค.ศ. 1606 สำรวจเฉพาะในแถบชายฝั่งเล็กน้อย กระทั่งในปี ค.ศ. 1770 กัปตันเจมส์ คุก เดินทางมาสำรวจออสเตรเลียและทำแผนที่ชายฝั่งตะวันออกของออสเตรเลีย และประกาศให้เป็นส่วนหนึ่งของสหราชอาณาจักร โดยให้ชื่อว่า “นิวเซาท์เวลส์” ต่อมาสหราชอาณาจักรมีแผนการใช้ออสเตรเลียเป็นดินแดนเพื่อส่งตัวนักโทษมาลงโทษและใช้แรงงานในการก่อตั้งอาณานิคม กองเรือลำแรกของนักโทษและครอบครัวของทหารเดินทางมาถึงอ่าวซิดนีย์เมื่อวันที่ 26 มกราคม ค.ศ. 1787 (ต่อมาถือเป็นวันชาติออสเตรเลีย) จากนั้นจึงมีการอพยพตั้งถิ่นฐานทั้งทัณฑนิคมและผู้ที่ต้องการแสวงหาโอกาสใหม่ในชีวิตจากสหราชอาณาจักรเรื่อยมา และขยายอาณานิคมเพิ่มเป็นรัฐต่างๆ

ในช่วงปี ค.ศ. 1851 มีการค้นพบสายแร่ทองคำงานเกิดยุคตื่นทอง (Gold Rush) ผู้คนจำนวนมากเดินทางมาออสเตรเลีย กระทั่งในปี ค.ศ. 1901 อาณานิคมต่างทำความตกลงกันเพื่อรวมตัวเป็นประเทศใหม่ในลักษณะสหพันธรัฐ ทำให้เกิดรัฐธรรมนูญการปกครองและเปลี่ยนจากอาณานิคมของสหราชอาณาจักรมาเป็นเครือรัฐออสเตรเลีย (Commonwealth of Australia) จากนั้นในปี ค.ศ. 1911 มีการตกลงก่อตั้งเมืองหลวงของประเทศขึ้นโดยจัดตั้งเป็นเขตการปกครองแห่งเมืองหลวง (Australian Capital Territory – ACT) ซึ่งถือเป็นรัฐรัฐหนึ่งและมีกรุง Canberra เป็นศูนย์กลางของรัฐและการปกครองของประเทศ

สังคมในประเทศออสเตรียมีลักษณะพหุวัฒนธรรม ประชากรส่วนใหญ่เป็นผู้อพยพ หรืออย่างน้อยมีบรรพบุรุษจากประเทศในแถบตะวันตกทั้งในช่วงศตวรรษที่ 18 และหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ชาวยุโรปที่ได้รับผลกระทบจากสงครามโลกครั้งที่ 2 และการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ลี้ภัยมาตั้งถิ่นฐาน ณ ประเทศออสเตรเลียเป็นจำนวนมาก และในช่วงสงครามเวียดนาม ชาวเวียดนามจำนวนมากได้มาเป็นผู้ลี้ภัยในประเทศออสเตรเลียจึงทำให้เกิดการตั้งชุมชนชาวต่างชาติกระจุกกระจายทั่วไป

³ เรียบเรียงจากข้อมูลศูนย์ออสเตรเลียศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ประเด็นที่อยู่ในความสนใจของสังคม

1. สืบเนื่องจากปมหลังทางประวัติศาสตร์และแนวคิดเหยียดชาติพันธุ์ ทำให้ชาวพื้นเมืองในออสเตรเลียจะไม่ได้รับโอกาสทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมที่เท่าเทียมกับบุคคลผิวขาวและเป็นปัจจัยหนึ่งทำให้ชาวพื้นเมืองเข้ามาอยู่ภายในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาและอัตราการกระทำผิดซ้ำในอัตราที่สูงกว่าคนผิวขาว ซึ่งปรากฏว่าชาวพื้นเมืองที่เข้ามาอยู่ภายในกระบวนการยุติธรรมเหล่านี้มีอัตราการเสียชีวิตระหว่างที่อยู่ในความควบคุม (death in custody) ของกระบวนการยุติธรรมทางอาญาที่สูงผิดปกติ ทำให้รัฐบาลได้รับความกดดันในการพิจารณาการดำเนินการสืบสวนกรณีการเสียชีวิตในระหว่างถูกควบคุมตัวดังกล่าว นอกจากนี้รัฐบาลยังได้พยายามออกนโยบายเพื่อสนับสนุนโอกาสทางสังคมแก่ชนพื้นเมือง และออกนโยบายเพื่อลดอัตราการกระทำผิดซ้ำ อย่างไรก็ตามในสังคมออสเตรเลียยังคงมีกลุ่มคนจำนวนหนึ่งในปัจจุบันก็ยังไม่เคารพสิทธิของชนพื้นเมืองและมองว่าชนพื้นเมืองไม่ควรได้รับการสนับสนุนใดๆ จากรัฐ

2. ปัญหาการเหยียดชาติพันธุ์ ในช่วงปี 1901 – 1979 มีนโยบาย White Australians ในการคัดกรองบุคคลเข้าออสเตรเลียและในการดำเนินนโยบายทางสังคม ทำให้แนวคิดที่ว่าชาวออสเตรเลียต้องเป็นชาวตะวันตกเท่านั้นยังคงหลงเหลืออยู่จนปัจจุบัน ทำให้มีการใช้ความรุนแรงโดยคนขาวต่อกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ อาทิ ชาวเอเชีย ชาวตะวันออกกลาง และชนพื้นเมือง

3. ปัญหาความรุนแรงในครอบครัว จากสถิติโดยสถาบันอาชญาวิทยาแห่งออสเตรเลียพบว่า 1 ใน 3 ของผู้หญิง และ 1 ใน 5 ของผู้ชายในออสเตรเลียเป็นเหยื่อของความรุนแรงในครอบครัว ทั้งความรุนแรงทางจิตใจและความรุนแรงทางร่างกายกระทั่งเสียชีวิต

4. ปัญหาคนเข้าเมือง ประเทศออสเตรเลียมีนโยบายคนเข้าเมืองที่เข้มงวดอย่างยิ่ง เนื่องจากรัฐบาลต้องการคัดกรองบุคคลที่เข้ามา เพราะเห็นว่าคนเข้าเมืองที่ไม่มีคุณภาพจะสร้างปัญหาสังคม นโยบายคนเข้าเมืองดังกล่าวรวมไปถึงผู้ที่ลี้ภัยสงครามในประเทศตนเอง เช่น ตะวันออกกลาง ชาวโรฮิงยา ซึ่งเดินทางมาโดยเรือผิดกฎหมาย จะถูกนำตัวไปค่ายกักกันในหมู่เกาะโซโลมอน ประเทศปาปัวนิวกินี เป็นต้น รัฐบาลออสเตรเลียถูกกล่าวหาโดยนานาชาติว่า การกระทำดังกล่าวเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน แต่รัฐบาลออสเตรเลียอ้างว่าเป็นไปเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยของประเทศ ผู้ก่อการร้ายที่จะแฝงตัวมา ขบวนการลักลอบขนคน และการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางทะเล จากการลักลอบเดินทางดังกล่าว

5. ปัญหาการก่อการร้าย ประเทศออสเตรเลียเริ่มต้นกลัวภัยก่อการร้าย ซึ่งมีที่มาจากเหตุการณ์ระเบิดในประเทศอินโดนีเซียในปี ค.ศ. 2002 ที่มีชาวออสเตรเลียเสียชีวิตจำนวนมาก และจากอิทธิพลของกลุ่มรัฐอิสลาม IS ทำให้ชาวออสเตรเลียจำนวนหนึ่งได้รับการปลูกฝังแนวคิดสุดโต่งของอิสลาม (radicalization) เดินทางไปร่วมฝึกการสู้รบและเดินทางกลับมายังประเทศออสเตรเลียและก่อการร้าย โดยมีเหตุก่อการร้ายในประเทศครั้งใหญ่ราว 7 ครั้งที่มีความเชื่อมโยงกับรัฐอิสลาม

6. ปัญหาการละเมิดทางเพศเด็ก ประเทศออสเตรเลียให้ความสำคัญกับปัญหาการล่วงละเมิดทางเพศเด็ก ซึ่งปรากฏทั้งในระดับบุคคล ชุมชน และสถาบันทางศาสนา โดยเฉพาะนักบวชศาสนาคริสต์ที่ได้รับการปิดบังโดยผู้นำศาสนาระดับสูงเป็นเวลานาน นับแต่ช่วงทศวรรษที่ 1970 ออสเตรเลียดำเนินการในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวอย่างจริงจัง ความผิดดังกล่าวถือเป็นการกระทำผิดระดับประเทศและจะต้องได้รับโทษ การแก้ไขฟื้นฟูและติดตามสอดส่องเป็นระยะเวลาานาน (บางกรณีต้องติดตามสอดส่อง รายงานตัว และติด EM นานเกิน 10 ปี) ปัจจุบันรัฐบาลออสเตรเลียพยายามชดเชยและเยียวยาเหยื่อการล่วงละเมิดดังกล่าว

การแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดในชุมชนของนิวซีแลนด์⁴

หน่วยงานแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดในชุมชนของนิวซีแลนด์อยู่ภายใต้ Department of Corrections การแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดในชุมชนในประเทศนิวซีแลนด์ เรียกว่า Community Corrections หรือ Probation เจ้าหน้าที่ที่ดูแลการบังคับใช้มาตรการแบบไม่ควบคุมตัว เรียกว่า พนักงานคุมประพฤติ (Probation Officer) เหมือนประเทศไทย โดยใช้โปรแกรมแก้ไขฟื้นฟูต่างๆ รวมถึงโปรแกรมเฉพาะสำหรับผู้กระทำผิดเชื้อสายเมารี กฎหมายหลักที่เกี่ยวข้องกับการคุมประพฤติในนิวซีแลนด์ ได้แก่ Sentencing Act Corrections Act และ Bail Act ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่ (30,000 คน) ในประเทศนิวซีแลนด์อยู่ภายใต้มาตรการแก้ไขฟื้นฟูในชุมชน ขณะที่ มีผู้ต้องขัง 9,000 คน

การปฏิบัติงานของพนักงานคุมประพฤติในนิวซีแลนด์จะคล้ายคลึงกับประเทศไทยโดยมีหน้าที่และความรับผิดชอบ ดังนี้

1. การจัดทำรายงานการสืบเสาะข้อเท็จจริงก่อนมีคำพิพากษา เพื่อให้ศาลพิจารณาความเหมาะสมในการทำคำพิพากษาซึ่งคล้ายกับระบบของไทย รวมถึงการสืบเสาะข้อเท็จจริงสำหรับผู้ที่ได้รับการพัก/ลดวันต้องโทษให้แก่คณะกรรมการพัก/ลดวันต้องโทษของประเทศ (New Zealand Parole Board) ซึ่งมีรายละเอียดเกี่ยวกับแผนการปล่อยตัว เช่น ผู้อุทธรณ์ ที่พักอาศัย อาชีพรองรับ แผนการสอดส่อง หน่วยงานส่งต่อเพื่อดูแลหรือสงเคราะห์ ความเหมาะสมในการใช้งาน EM และแผนการแก้ไขฟื้นฟูตามความเสี่ยงและความต้องการของผู้ถูกสืบเสาะ นอกจากนี้ศาลยังสามารถสั่งให้พนักงานคุมประพฤติสืบเสาะการพยายามบรรเทาผลร้าย (Reparation Report) ของผู้ถูกสืบเสาะในความผิดที่กระทำไป

2. คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลที่พนักงานคุมประพฤตินมีส่วนเกี่ยวข้อง ได้แก่

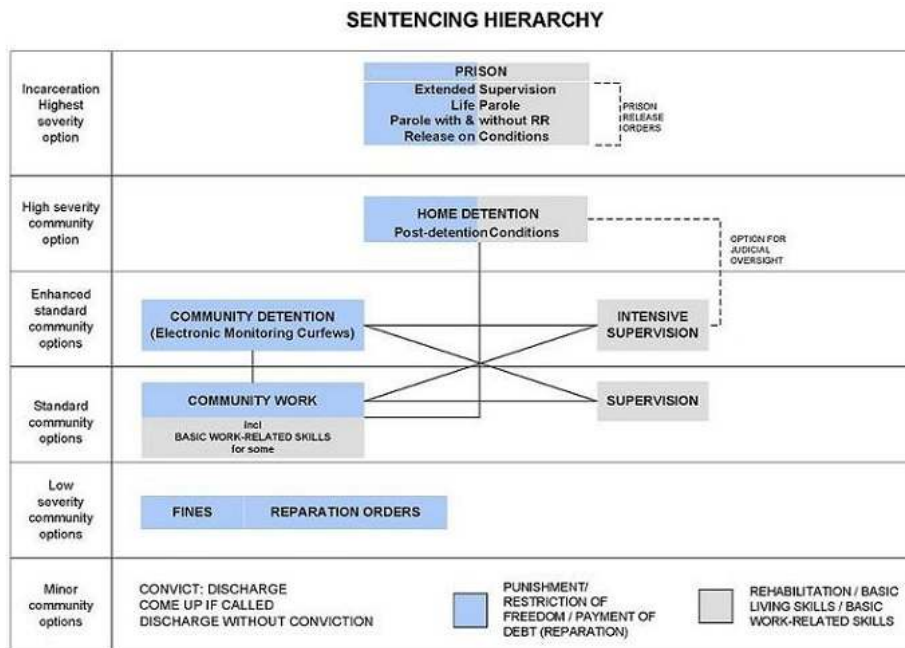
คำพิพากษาศาล (Court Sentence)

- Preventative Detention - สำหรับผู้ได้รับการพักการลงโทษที่อาจอยู่ภายใต้การสอดส่องของเจ้าพนักงานตลอดชีวิตและสามารถถูกเรียกตัวกลับเรือนจำได้ตลอดเวลา
- Home Detention - เป็นการลงโทษและแก้ไขฟื้นฟูในคราวเดียวกัน ผู้ต้องโทษจะต้องอยู่ในที่พักอาศัยตลอดเวลาภายใต้การสอดส่องของพนักงานคุมประพฤติ และติด EM พนักงานคุมประพฤติจะประเมินความเหมาะสมในการใช้ EM เสนอแก่ศาลโดยคำนึงถึงสภาพแวดล้อมของบ้านพักและการเข้าถึงโดยเจ้าหน้าที่และสัญญาณ
- Community detention - เป็นการลงโทษที่จำกัดอิสรภาพของผู้กระทำผิดในช่วงเวลาเคอร์ฟิว
- Supervision - เป็นการลงโทษที่ทำให้ผู้กระทำผิดต้องไปรับการแก้ไขฟื้นฟูตามเหตุแห่งการกระทำผิด
- Community Work - การทำงานบริการสังคม
- Intensive Supervision Orders - การคุมตัวเข้มงวด เป็นมาตรการควบคุมตัวนอกเรือนจำสำหรับผู้ที่มีความเสี่ยงกระทำผิดซ้ำกลาง - สูง ศาลสามารถสั่งได้โดยพิจารณาจากรายงานสืบเสาะก่อนมีคำพิพากษา คำสั่งนี้อาจมีเงื่อนไขต่างๆ ที่มีระยะเวลาตั้งแต่ 6 เดือนถึง 2 ปี การละเมิดเงื่อนไขนี้อาจส่งผลเปลี่ยนแปลงกระทันหันทำให้ผู้ถูกคุมความประพฤติต้องรับโทษจำคุก

⁴ เรียบเรียงจากข้อมูลของ New South Wales Correctives Services

คำสั่งศาล (Court Order) เป็นคำสั่งของศาลที่มีตามคำแนะนำของคณะกรรมการพักการลงโทษเป็นผู้กำหนดที่มีเงื่อนไขให้ผู้กระทำผิดต้องปฏิบัติตาม

- การพักการลงโทษ – การให้ผู้กระทำผิดกลับสู่ชุมชนภายใต้การสอดส่องของหน่วยงานพัก/ลดการลงโทษ (New Zealand Parole Board) เป็นระยะเวลาอย่างน้อย 6 เดือน เงื่อนไขระหว่างการพักการลงโทษ อาทิ การเข้ารับการรักษาบำบัดฟื้นฟู การจำกัดการเดินทาง การละเมิดเงื่อนไขอาจส่งผลให้ผู้กระทำผิดต้องกลับเข้ารับโทษในเรือนจำต่อไป Parole Board ของนิวซีแลนด์จะได้รับการแต่งตั้งโดยผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ตามคำแนะนำของอัยการสูงสุด ประกอบด้วยบุคคลจากฝ่ายตุลาการ ตำรวจ พนักงานคุมประพฤติ ผู้เชี่ยวชาญ นักกฎหมาย นักจิตวิทยา และบุคคลด้านการแก้ไขฟื้นฟูในชุมชน รวม 38 คน
- Extended Supervision Orders – ESO เช่นเดียวกับประเทศออสเตรเลีย เป็นคำสั่งสำหรับผู้กระทำผิดในกลุ่มความเสี่ยงสูงในคดีที่รุนแรงหรือความผิดเกี่ยวกับเพศที่สิ้นสุดโทษจำคุกหรือสิ้นสุดระยะเวลาพักการลงโทษ ให้อยู่ภายใต้การสอดส่องเพื่อป้องกันการกระทำผิดซ้ำ
- Released on Conditions – การปล่อยตัวแบบมีเงื่อนไขสำหรับผู้ที่ได้รับโทษจำคุกต่ำกว่าสองปี โดยมีเงื่อนไขต่างๆ ที่ต้องปฏิบัติตามในชุมชน
- Post detention conditions – เป็นคำสั่งเงื่อนไขที่ผู้ที่ได้รับโทษ Home Detention จะต้องปฏิบัติตามหลังจากสิ้นสุดโทษดังกล่าว

ลำดับศักดิ์ของโทษในนิวซีแลนด์

3. การสงเคราะห์ กรรมฯ สงเคราะห์ผู้ถูกคุมความประพฤติแตกต่างกันตามความเสี่ยงและความต้องการ อาทิ การฝึกอบรมทักษะการใช้ชีวิตและอาชีพ การหาอาชีพ การจัดที่พักอาศัย โดยกรรมฯ มีความตกลงกับหน่วยงานเอกชนในการจัดหาที่พักอาศัยสำหรับหัวเมืองใหญ่ๆ ทั่วประเทศ ซึ่งพนักงานคุมประพฤติจะเป็นผู้ประเมินความเหมาะสมในการจัดหาที่พัก

4. Returning Offender Order – การดูแลผู้ที่รับโทษจำคุกมาแล้วขั้นต่ำ 1 ปี จากผลคำพิพากษาของศาลในต่างประเทศ เพื่อให้สามารถกลับสู่ชุมชนและสังคมในประเทศนิวซีแลนด์ได้โดยมีเงื่อนไขที่จะต้องปฏิบัติตามคล้ายคลึงกับการพักการลงโทษ

ประเด็นที่อยู่ในความสนใจของสังคม

1. ปุ่มหลังทางประวัติศาสตร์ในการกดขี่ชนพื้นเมืองทำให้ชาวเมารีมีอัตราการรู้หนังสือและการจ้างงานต่ำ และแนวคิดการเหยียดชาติพันธุ์ (racism) ในออสเตรเลียยังคงมีอยู่ทำให้มีการกีดกันและไม่ได้รับโอกาสทางสังคม การขาดโอกาสดังกล่าวทำให้ชาวเมารีมีอัตราการถูกจับกุมและจำคุกในฐานอาชญากรรมจำนวนมาก (ร้อยละ 50 ของผู้ต้องขังชายเป็นชาวเมารี และร้อยละ 58 ของผู้ตั้งขังหญิงเป็นชาวเมารี)

2. ปัญหาความรุนแรงในครอบครัว คล้ายคลึงกับประเทศออสเตรเลีย

3. อบรมมุข แอลกอฮอล์ การพนันและยาเสพติด ซึ่งเป็นปัญหาที่ราวร้อยละ 45 ของชาวนิวซีแลนด์กังวลและให้ความสำคัญ